SUOMEN RIISTAKESKUS
FINLANDS VILTCENTRAL

21.10.2022

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Asianro 122/00.01.00.00.00/2022

MmV@eduskunta.fi

Viite: MmV:n asiantuntijalausuntopyyntö 12.10.2022

Asia: Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi eläinten hyvinvoinnista ja siihen liittyviksi laeiksi, Maa- ja metsätalousvaliokunnan kokous 25.10.2022 klo 10

Suomen riistakeskus kiittää Maa- ja metsätalousvaliokuntaa mahdollisuudesta antaa lausuntonsa asiassa. Seuraavassa esitämme asiakohtia esityksen säännöksiin liittyen:

1 § Lain tarkoitus ja 2 § Soveltamisala

Esitämme, että näihin pykäliin lisättäisiin selvyyden vuoksi maininnat elävistä eläimistä ja mahdollisesti myös tarkoitetusta eläimen määritelmästä (esim. selkärankainen eläin).

5 § Määritelmät

7) *luonnonvaraisella eläimellä* sellaista luonnonvaraiseen eläinlajiin kuuluvaa luonnossa elävää eläintä, joka on luonnossa syntynyt tai joka on kasvatettu luontoon päästettäväksi, ei kuitenkaan eläintä, joka on karannut ihmisen hoidosta ja joka on erotettavissa luonnossa syntyneistä eläimistä

Em. kohdan loppuosa merkitsee sitä, että lihantuotannollisessa tarkoituksessa tarhattua tarhasta karannutta villisikaa tai kuusipeuraa ei pidettäisi luonnonvaraisena eläimenä, jos se on erotettavissa luonnossa syntyneistä lajikumppaneistaan, vaikka sitä ei enää yritettäisikään aktiivisesti saada kiinni ja kiinniottoyritykset olisivat päättyneet. Tällöin se olisi käsityksemme mukaan tarhaajan omaisuutta, joka voisi pyydystää eläimen esimerkiksi ampumalla metsästyslainsäädännön kuitenkaan sääntelemättä tapahtumaa esimerkiksi pyyntiajan, pyyntiluvanvaraisuuden, metsästysoikeuden tai menetelmien (esim. moottorikäyttöisen ajoneuvon käytön tai keinotekoisen valonlähteen käytön) suhteen.

Esitämme, että määritelmiin lisättäisiin myös 13) kohtaan maininta, että metsästyskoirakoetta, jossa sekä koira että kohderiista ovat vapaita liikkumaan esteettä luonnossa, ei pidettäisi luonnoksessa tarkoitettuna eläinkilpailuna.
Tässä laissa tarkoitetaan:
…13) *eläinkilpailulla* tilaisuutta, joka järjestetään eläinten tai eläinten ja ihmisten asettamiseksi paremmuusjärjestykseen suorituksensa perusteella tai eläinten ominaisuuksien, taipumusten tai taitojen arvioimiseksi; eläinkilpailuna ei kuitenkaan pidetä pääsääntöisesti eläinten ulkomuotoon perustuvaa arviointia varten järjestettävää tilaisuutta eikä sellaista metsästyskoirakoetta, jossa sekä koira että kohderiista ovat vapaita liikkumaan esteettä kohderiistan luontaisessa elinympäristössä.

Näkemyksemme mukaan tällainen koe olisi esimerkiksi kanakoirien erikoiskoe, erityyppinen ajokoe, hirvenhaukkukoe tai muu vastaava, jossa kokeen toteutus vastaa tavanomaista metsästyskäytäntöä. Koesuoritusta seurataan ja valvotaan lähtökohtaisesti tehokkaammin kuin tilanteen kulkua tavanomaisen metsästyksen puitteessa, koska erityinen tarkoitus on arvostella koirien työskentelyominaisuuksia. Näin ollen koetta on pidettävä lähtökohtaisesti

Asiakaspalvelu
p. 029 431 2001
asiakaspalvelu@riista.fi

Verkkosivut
www.riista.fi
Sähköinen asiointi
oma.riista.fi

Kirjaamo
Sompiontie 1,
00730 Helsinki
kirjaamo@riista.fi

Lupahallinto
Sompiontie 1
00730 Helsinki
lupahallinto.kirjaamo@riista.fi

Y-tunnus
0201724–4
Verkkolaskut
003702017244
laskut@riista.fi

metsästystapahtumaakin turvallisempana olosuhteena. Edellä mainittu muutosehdotus ei koskisi esimerkiksi tarhaolosuhteissa tai muutoin rajoitetussa tilassa tapahtuvaa toimintaa.

Heitteillejättämisen kieltäminen:

6 §: Yleiset periaatteet

Säännöksen 2 momentissa esitetään säädettävän: Hoidossa olevaa eläintä ei saa jättää hoidotta eikä hylätä.

Esitämme momentin tekstiä täydennettävän siten, että se kattaa myös eurooppalaisen lemmikkieläinten suojelua koskevan yleissopimuksen vaatimuksen siitä, että **em. lisäksi kielletään myös lemmikkieläimen heitteillejättö.** Tämän sopimuksen täytäntöönpanosta esitetään säädettävän esityksen 3 §:n 2 mom 10) kohdassa.
Ehdotus: (2 mom) Hoidossa olevaa eläintä ei saa jättää hoidotta, hylätä eikä jättää heitteille:

Lemmikkieläinten suojelua koskeva eurooppalainen yleissopimus ja asetus, jolla se saatettiin voimaan (49/1992) kielsi yksiselitteisen selkeästi myös lemmikkieläimen jättämisen heitteille. Tässä yhteydessä nähdäksemme lemmikkieläimen, hoidossa olevan eläimen ja kotieläimeksi otetun eläimen käsitteet ovat yhteneviä.

Edellä mainitun yleissopimuksen 3 artiklassa säädetään eläinten hyvinvoinnin perusperiaatteet:

1. Lemmikkieläimelle ei saa tuottaa tarpeetonta kipua, kärsimystä tai tuskaa.
2. Lemmikkieläintä ei saa jättää heitteille.

Saman sopimuksen 1 artiklan 5 kohdassa on määritelty heitteillä oleva lemmikkieläin:

5. **”Heitteillä oleva eläin tarkoittaa joko koditonta lemmikkieläintä tai sellaista lemmikkieläintä, joka on omistajansa tai haltijansa kotipiirin rajojen ulkopuolella, eikä kenenkään muun omistajan tai haltijan hallinnassa tai suorassa valvonnassa.”**

Metsästyslaissa ja myös järjestyslaissa on säädetty asiaan liittyvät säännökset kissaa koskien:
Metsästyslaki 85 § (615/1993) Huolenpito kissasta:

Kotieläimeksi otetun kissan heitteillejättö ja hylkääminen on kielletty.

Järjestyslaki 14§ Koirakuri

Yleisen järjestyksen ja turvallisuuden säilymiseksi koiran omistajan tai haltijan on:
1) pidettävä koira taajamassa kytkettynä;
2) pidettävä huolta siitä, ettei koira pääse kytkemättömänä kuntopolulle tai muulle sen kaltaiselle juoksuradalle eikä lainkaan yleiselle uimarannalle, lasten leikkipaikaksi varatulle alueelle, toriaikana torille taikka yleiseen käyttöön kunnostetulle ladulle tai urheilukentälle, jollei se ole erikseen sallittua; (19.12.2003/1195)

Ja edelleen järjestyslain saman pykälän viimeisessä momentissa säädetään:

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, koskee myös kissaa. Mitä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetään, koskee myös hevosta sekä soveltuvin osin muuta koti- tai lemmikkieläintä.

Nähdäksemme tulisikin nimenomaan laissa eläinten hyvinvoinnista säätää, metsästyslain ja järjestyslain säännösten ohella, hoidossa olevan eläimen heitteillejättö kielletyksi ennen muuta kyseisten eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi ja myös kiellon paremman sovellettavuuden ja kansalaisille ymmärrettävyyden vuoksi. Lausunnolla olevan lakiehdotuksen rangaistusäännökset mahdollistaisivat tarvittaessa myös rangaistusmenettelyn nimenomaan eläinsuojelulliselta kannalta paremmin kuin metsästyslain tai järjestyslain säännökset.

Heitteillä olevat lemmikkieläimet, käytännössä yleensä kissat, aiheuttavat hyvin usein epäsopua naapuruston keskuudessa saalistuksellaan ja ulostaessaan naapureiden pihoilla, lasten hiekkalaatikoissa ja kukkapenkeissä ym. Asiasta huomauttaminen kissan omistajalle aiheuttaa yleensä voimakkaan reaktion, tilanteen tulehtumisen ja naapurisovun huononemisen. Heitteillä olevat lemmikkieläimet ovat aiheuttamiensa ongelmien lisäksi usein myös vaarassa joutua liikenteen uhreiksi, kiimatappeluihin, petojen saaliiksi tai jopa ilkivallan kohteiksi.
Viime aikoina useat eläinsuojelutahot ovatkin kertoneet nimenomaan heitteillä olevien irrallaan kuljeskelevien kissojen aiheuttamista eläinsuojelullisista ongelmista, mukaan lukien kissojen hallitsematon lisääntyminen, ja esittäneet kissojen irtipidon selkeää kieltämistä.

Irrallaan kuljeskelevien kissojen saaliiksi on arvioitu joutuvan Suomessa vuosittain jopa useita miljoonia lintuja ja muita eläimiä, jotka suurimmaksi osaksi kuuluvat rauhoitettuihin lajeihin. Kissojen lintuihin kohdistaman saalistuksen voidaan katsoa olevan samaa luokkaa kuin viimepäivinä julkisuudessa esitetyn pikkulintujen laittoman pyynnin Kyproksella ja Maltalla. Huomattava osa kissojen saalistuksesta tapahtuu vieläpä luonnon lisääntymisaikaan. Koirakurin voidaan Suomessa katsoa olevan nykyisin varsin hyvällä tasolla, ja irrallaan olevan koiran tiedetään yleensä olevan karkuteillä. Ehdotetulla lisäyksellä 6 pykälään voitaisiin nykyistä paremmin puuttua myös muutamissa paikoissa ajoittain vallitsevaan ongelmalliseen koiranpitoon. Se ei kuitenkaan estäisi karjatiloilla tai viljatiloilla ns. navettakissojen asiallista pitoa.

29 § Avuttomassa tilassa olevan luonnonvaraisen eläimen hoito

Pykälää voidaan pitää nykytilaa selkeyttävänä. Esitämme kuitenkin harkittavan pykälän loppuun lisättävän haitallisten vieraslajien yksilöiden osalta, että niiden vapauttaminen luontoon on kiellettyä.

43-45 §: Kaikkiin eläinkilpailuihin ja –näyttelyihin sovellettavat säännökset

Näihin pykäliin sisältyvät asetuksenantovaltuudet, joten niiden osalta on vaikea muodostaa käsitystä säännösten lopullisesta merkityksestä. Lausuntomme alussa olemme esittäneet 5 §:n määritelmien osalta, että eläinkilpailuksi ei katsottaisi sellaista metsästyskoirakoetta, jossa sekä koira että kohderiista ovat vapaita liikkumaan esteettä kohderiistan luontaisessa elinympäristössä. Metsästyskoirien käyttökokeiden osalta haluamme myös esityksen 7 luvun pykälien osalla edelleen tuoda esiin käsityksenämme, että niissä ei tarpeettomasti vaaranneta eläinten hyvinvointia ja mahdolliset vaarat pyritään estämään ennakolta joko eläimen omistajan tai kokeen järjestäjän toimesta tai vaaratekijöiden merkitystä pyritään vähentämään. Vaaratekijöinä voivat olla esimerkiksi liikenneväylät ja suurpedot, etenkin susi. Koirat työskentelevät vapaina omaehtoisesti tavanomaisissa maasto-olosuhteissa kuten käytännön metsästystilanteissakin, ja kokeet ovat tarpeen metsästyskoirien tarkoituksenmukaisten metsästysominaisuuksien osoittamiseksi ja rotujen metsästysominaisuuksien säilyttämiseksi ja kehittämiseksi toivottavalla tavalla. Toiminnassa ei tarkoituksellisesti vahingoiteta eläimiä eikä koirien ja kohde-eläinten kontakteja pidetä hyväksyttävinä eikä tarkoituksenmukaisina. Toisinaan kohde-eläin voi joutua koiran kiinni

ottamaksi, mutta tällöin kyseessä on yleensä aina sairas tai vahingoittunut eläin, joka menehtyisi luonnossa vammaansa tai pedon saaliina vastaavalla tavalla.
Metsästyskoirien käyttökokeiden osalta haluamme tuoda esiin niiden tarpeen myös yhteiskunnan kannalta merkityksellisiä tehtäviä varten. Esimerkiksi riistanhoitoyhdistysten organisoiman suurriistavirka-aputoiminnan (SRVA) kannalta on välttämätöntä, että meillä on jatkossakin toimivia suurpetokoiria, pysäyttäviä hirvikoiria ja jälkikoiria, joiden ominaisuudet tunnetaan ja tunnustetaan. Myös metsästyksen eettisen harjoittamisen kannalta on tarpeen, että metsästyksessä voidaan käyttää halutulla ja hyväksytyllä tavalla toimivia koiria.

46 § Ilmoituksenvarainen eläinkilpailujen järjestäminen

Säännöksissä esitetään, että eläinkilpailut, joissa eläin voisi joutua alttiiksi kohtuuttomalle rasitukselle tai muulle kivulle tai kärsimykselle olisivat ilmoituksenvaraisia. Edelleen esitetään, että sellaiseen kilpailuun on kilpailun järjestäjän nimettävä kilpailueläinlääkäri, jonka on oltava läsnä kilpailutilaisuudessa. Kilpailueläinlääkärin nimeämisestä aiheutuvat mahdolliset kustannukset maksaisi kilpailun järjestäjä. Käytännössä kustannukset siirtyisivät edelleen kilpailueläinten omistajien maksettaviksi.

Metsästyskoirien käyttökokeiden osalta voidaan tässäkin todeta, että niissä koirat eivät joudu alttiiksi kohtuuttomalle rasitukselle tai muulle kivulle tai kärsimykselle, vaan ne työskentelevät vapaina omaehtoisesti tavanomaisissa maasto-olosuhteissa ajan ja alueiden käytön osalta kuten käytännön metsästystilanteissakin. Perusteluissa mainitaan myös kohtuuttoman rasituksen tai muun kivun tai kärsimyksen arviointia myös kohde-eläimen osalta. Metsästyskoirien käyttökokeissa ei voida katsoa myöskään kohde-eläimen joutuvan kokemaan kohtuutonta rasitusta, muuta kipua tai kärsimystä. Näin ollen nämä säännökset eivät näkemyksemme mukaan tulisi koskemaan em. tavanomaisia metsästyskoirien käyttökokeita.
Perusteluissa mainitaan kuitenkin erikseen luolakoirien taipumuskokeet ko. pykälän soveltamisalaan kuuluvina tapahtumina. Nähdäksemme järjestäjän vastuulla tulee olla koekoiran ja kohde-eläimen kontaktin estäminen asiaan kuuluvalla tavalla. Vastaavasti myös saman kohde-eläimen käyttämistä useaan kertaan saman päivän aikana tulee luonnollisesti välttää. Luolakoirien taipumusten ja ominaisuuksien testaaminen sekä haluttujen ominaisuuksien hyödyntäminen jalostuksessa on nähdäksemme hyvin tarpeellista. Luolakoirien koetoiminnan osalta emme näe tarpeelliseksi säädettävän nykyistä käytäntöä olennaisesti muuttavaa lainsäädäntöä, sillä etenkin haitalliseksi vieraslajiksi luokitellun supikoiran pyynnin merkitys luonnonhoidollisessa mielessä tulee olemaan todennäköisesti aiempaa suurempi. Kokeiden järjestäjien ja myös kokeisiin osallistujien vastuullisuutta ja toiminnan asianmukaisuutta tulee pitää yllä paitsi kehitettävällä omavalvonnalla niin myös eettisyyttä ja vastuullista toimintaa korostavalla yhteistyöllä ja tiedottamisella.

58 § Luonnonvaraisten eläinlajien tarhauksesta tehtävä ilmoitus

Esitämme harkittavan pykälän otsikon muuttamista tai tarkentamista, koska pykälässä säädetään useiden muidenkin kuin Suomessa luonnonvaraisina esiintyvien eläinlajien osalta tehtävästä ilmoituksesta (mm. biisoni, vesipuhveli, strutsi, emu).
Tuotantoeläiminä pidettävien eläinten kohdalle säännökseen esitämme lisättävän myös saksanhirven. Siten saksanhirvi tulee lisätä myös liitteeseen 1 (Tuotantoeläimenä saa pitää seuraavia nisäkäs- ja lintulajeja).

64§ Lopetusta koskevat yleiset vaatimukset

Pykälän 4 momentissa esitetään kiellettävän hoidossa olevan eläimen tai poron lopettaminen metsästyksellisin keinoin. Poronhoitaja saisi kuitenkin lopettaa poron metsästyksellisin keinoin ampumalla, ja hoidossa olevan eläimen saisi lopettaa metsästyksellisin keinoin ampumalla, jos siihen on välitön ja hyväksyttävä syy. Poromiehelle säädettävä oikeus lopettaa poro ampumalla on asianmukainen. Termi ”metsästyksellisin keinoin” vaikuttaa tässä yhteydessä hieman kummalliselta. Metsästyksen määritelmän mukaan (ML 2§) ”Metsästyksellä tarkoitetaan luonnonvaraisena olevan riistaeläimen pyydystämistä ja tappamista sekä saaliin ottamista metsästäjän haltuun. Metsästystä on myös pyyntitarkoituksessa tapahtuva riistaeläimen houkutteleminen, etsiminen, kiertäminen, väijyminen, hätyyttäminen tai jäljittäminen, koiran tai muun pyyntiin harjoitetun eläimen käyttäminen riistaeläimen etsimiseen, ajamiseen tai jäljittämiseen sekä pyyntivälineen pitäminen pyyntipaikalla viritettynä pyyntikuntoon.” Kielletyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä on puolestaan säädetty metsästyslain 33 §:ssä, ja pyyntivälineistä ja –menetelmistä on säädetty tarkemmin metsästysasetuksessa.

Haluamme edelleen tuoda esille, että eräiden tuotantoeläiminä pidettävien eläinten kuten villisian ja kuusipeuran osalta olisi tarkoituksenmukaisinta ja eläinten kannalta armeliainta sallia niiden lopettaminen ampumalla myös tuotantotarhassa. Käytännössä lopettaminen voidaan niissäkin tehdä ampumalla aivoihin aivan lähietäisyydeltä tai jopa kosketuslaukauksena ja aseissa voidaan käyttää äänenvaimenninta, jolloin muille tuotantotarhassa oleville eläimille ei aiheuteta laukausäänestä johtuvaa pelästymistä. 64 §:n perusteluissa onkin mainittu, että ”Lisäksi eläimen saa aina lopettaa ampumalla eläintä asianmukaisella tavalla suoraan aivoihin”. Selvyyden vuoksi tämä voisi olla ko. säännöksen tekstissä. Kyseiset eläimet, ja eräät muutkin tuotantoeläimet, voivat olla hyvin hankalasti käsiteltäviä ja jopa erittäin vaarallisia yritettäessä siirtää niitä pois tuotantotarhasta. Siirtäminen tai kuljettaminen todennäköisesti myös rasittaisi ja stressaisi kyseisiä eläimiä ja aiheuttaisi niille siten tarpeetonta kärsimystä, jota voisi aiheutua myös muille tarhassa oleville eläimille. Tästä voitaisiin nähdäksemme tarkoituksenmukaisesti säätää myös asetuksella.

Pykälän 4 momentissa voitaisiin myös säätää, että ”…Poronhoitaja saa kuitenkin lopettaa poron ~~metsästyksellisin keinoin~~ ampumalla. Lisäksi hoidossa olevan eläimen saa lopettaa ~~metsästyksellisin keinoin~~ ampumalla, jos siihen on välttämätön ja hyväksyttävä syy. Tarhassa olevan hirvieläimen ja villisian saa lopettaa ampumalla, jos voidaan arvioida muun menettelyn aiheuttavan merkittävästi tarpeetonta kärsimystä tai stressaantumista eläimelle.”

Säännöksen 5 momentissa esitetään säädettävän, että ”Eläinten lopetus viihdetarkoituksessa on kielletty”. Eläinten lopettamisen kieltäminen viihdetarkoituksessa on perusteltua. Kyseinen viihdetarkoitus tai -tapahtuma on asianmukaisesti kuvattu säännöksen perusteluissa. Perusteluissa mainitaan myös, että ”Eläinten lopetusta metsästyksen tai kalastuksen yhteydessä ei pidettäisi säännöksessä kiellettynä viihdetarkoituksessa tapahtuvana eläinten lopettamisena. Näin ollen myös esimerkiksi kalastuskilpailut olisivat edelleen sallittuja. Samoin metsästyskoirakokeet ja metsästyskoirien koulutus olisivat edelleen sallittua toimintaa”.
Metsästyksessä tai kalastuksessa ei nähdäksemme voida edes kuvitella järjestettävän kiellettävän kaltaisia viihteellisiä lopetustapahtumia. Ne eivät olisi mitenkään hyväksyttäviä ja siksi niiden tulee olla selvyyden vuoksi kiellettyjä.

65 § Eläinten teurastus

Pykälässä on tarkoitus säätää ihmisravinnoksi tarkoitettujen muiden kuin luonnonvaraisten eläinten osalta keskeisistä periaatteista ko. eläimiä lopetettaessa, jolloin teurastaminen tarkoittaisi eläimen

lopettamista. Teurastuksesta muualla kuin teurastamossa voitaisiin antaa asetuksella tarkempia säännöksiä. Edellä 64 §:n yhteydessä esittämämme näkökohdat eräiden suurikokoisten ja mahdollisesti vaaraa aiheuttavien tuotantoeläinten lopettamisessa voitaisiin säätää myös tämän pykälän asetuksenantovaltuudella. Lopetusasetusta täydentäviä säännöksiä voitaisiin antaa valtioneuvoston asetuksella koskien mm. porojen ja tarhatun riistan teurastusta esitetyn 66 §:n mukaisesti. Säännösten ja käytettävien termien tulee kuitenkin olla synkronissa ja tarkoituksenmukaisia sekä ymmärrettäviä eri toiminnanharjoittajille.

69 § Eläimen lopetus hätätapauksessa

Pykälässä esitetään säädettävän, että hätätapauksessa, eläimen kärsimyksen pitkittymisen estämiseksi ja jos 64 §:n 1 momentissa tarkoitettuja lopetusmenetelmiä ei ole mahdollista käyttää tai jos eläintä ei saada kiinni, se voidaan lopettaa myös muulla tavalla, kuitenkin niin, että eläimelle ei aiheuteta tarpeetonta kärsimystä.

Esitetty säännös vastaa nykyisen eläinsuojelulain 33 e §:ää. Se ei siten muuttaisi nykyistä käytäntöä esimerkiksi suurriistavirka-aputilanteissa (SRVA), joissa tyypillisesti liikenneonnettomuudessa loukkaantuneen hirvieläimen, villisian tai suurpedon tilanne pyritään selvittämään ja loukkaantunut eläin tarvittaessa lopettamaan sen kärsimysten välttämiseksi tai yleisen järjestyksen ja turvallisuuden varmistamiseksi. SRVA-toiminta on riistanhoitoyhdistysten lakisääteisenä asiantuntijatehtävänään organisoimaa poliisia avustavaa virka-aputoimintaa, joka perustuu poliisilaitosten ja riistanhoitoyhdistysten välisiin sopimuksiin.

Liitteeseen 1 esitämme lisättävän tuotantoeläimenä pidettävien nisäkkäiden luetteloon saksanhirven, joka tällöin tulee mainita myös 58 §:n eläinlajiluettelossa.

Luonnoksessa esitetään liitelailla myös säädettävän eläinlääkäreille ilmoitusvelvollisuus perinnöllisten vikojen takia lemmikeille tehdyistä toimenpiteistä. Ilmoitusvelvollisuus esitetään tulevan voimaan koirien osalta 1.1.2024 ja kissojen osalta 1.1.2027. Koirien ja kissojen pakollisesta tunnistusmerkinnästä ja rekisteröinnistä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla ja koiria koskeva asetus on jo annettu (1/2021) ja koirien tulee olla kattavasti rekisterissä vuoden 2024 alusta lukien. Kissojen osalta asetus on tarkoitus antaa siten, että tunnistaminen ja rekisteröinti tulisi pakolliseksi vuoden 2026 alusta lähtien, jolloin kissojen tulisi olla kattavasti rekisterissä 1.1.2027 alkaen. Esitämme harkittavan kissojen osalta ilmoitusvelvollisuuden sekä tunnistusmerkinnän ja rekisteröinnin pakollisuuden aikaistamista kahdella vuodella tai yhdellä vuodella ehdotetusta aikataulusta, jolloin kissojen tulee olla rekisterissä vuoden 2025 alusta lukien ja ilmoitusvelvollisuus samoin 1.1.2025 alkaen tai vastaavasti vuoden 2026 alusta.

Suomen riistakeskus,

Jari Pigg
apulaisjohtaja